

ПЛАТФОРМА 1
«ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В
УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ»

Борецька Н.П., д.е.н., професор,
Левчук Д.Р., магістрант,
Київський національний університет технологій та дизайну

СВІТОВИЙ ДОСВІД АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ
ПІДПРИЄМСТВОМ ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ В
УКРАЇНІ

Економічна та фінансова статистика свідчать, що упродовж останніх 30 років економіка 17 провідних держав світу зазнавала негативного впливу 113 фінансових криз (37 – у 1980-х рр.; 42 – у 1990-х рр., а також 34 фінансові кризи). Значного масштабу набула світова криза 2008 року, що охопила фінансовий і реальний сектори економіки.

Кожна країна має свої пріоритети в антикризовій політиці. Наприклад, в Австрії – це державне кредитування, прямі фінансові “вливання” в реальний сектор економіки; у Чехії – підтримка пріоритетних галузей: сільського та лісового господарства; у Німеччині – політика стимулювання попиту та збільшення інвестицій (передусім в освіту та інфраструктуру); в Іспанії – залучення інвестицій та підтримка будівельної галузі. Головними особливостями антикризових заходів Європейського Союзу, є програми з посилення бюджетної дисципліни та програми підтримки та розвитку конкурентоспроможності підприємців.

Програми з посилення бюджетної дисципліни слід віднести до превентивних заходів, покликаних попередити можливі негативні прояви в цій сфері. Сновні напрями розвитку конкурентоспроможності підприємців спрямовані на формування додаткового “буферного простору” для реального сектору економіки та підвищення диверсифікації ризиків, пов’язаних з можливими банкрутствами підприємств.

Узагальнення міжнародного досвіду дозволяє виокремити низку антикризових інструментів у наступних сферах:

- розширення пропозиції кредитних ресурсів;
- підтримка малого й середнього бізнесу; стимули для інвестицій та інновацій;
- підтримка галузей;
- підтримка експортерів;
- удосконалення податкових інструментів.

В якості важливого стимулятора економічної активності у міжнародній практиці розглядається розвиток інфраструктурних проектів. Зокрема, нові інфраструктурні проекти передбачають модернізацію транспортної інфраструктури, енергетики, в тому числі альтернативних джерел енергії, а також сільського господарства.

Реалізація цих заходів має призвести до відновлення або прискорення економічного зростання, підвищення конкурентоспроможності компаній, збереження, або збільшення зайнятості.

Особливу увагу в системі заходів з подолання наслідків впливу кризи експерти МВФ, ЄЦБ вбачають у стабілізації ситуації у банківському секторі, пояснюючи це тим, що кризові явища в ньому мають більш руйнівні наслідки для економіки.

Одним з небагатьох інститутів, у формуванні якого беруть участь всі країни світу є банкрутство, яке надає можливість оздоровлення суб'єктів господарювання.

За своїм характером майже всі елементи програм антикризових заходів різних країн світу мають соціальну спрямованість. Адже соціальна орієнтація антикризової політики, зрештою, має на меті підтримання та розвиток споживчого попиту, який небезпідставно розглядається як одна з ключових підвалин післякризового пожвавлення економіки, а також дозволяє зберегти в кризовий період людський капітал – ключову конкурентну перевагу в новітній економіці.

Основні заходи соціальної політики країн світу, спрямовані на подолання негативних тенденції внаслідок світової фінансово-економічної кризи, реалізуються

за наступними ключовими напрямками: стимулювання і підтримка зайнятості населення; зниження витрат населення; податкові стимули; збільшення соціальних платежів; політика у житловій сфері.

Для реалізації цих заходів використовуються різні джерела, зокрема:

- збільшення дефіциту державного бюджету внаслідок надання низки податкових пільг;
- зростання державного боргу;
- використання коштів державних та місцевих бюджетів;
- використання коштів державних банків та банків розвитку та ін.

Як бачимо, державне антикризове управління дозволяє використати всю систему соціально-економічного механізму управління для досягнення збалансованості та дієвості розвитку.

Отже, в країнах з розвинутою ринковою економікою накопичено багатий досвід як запобігання, так і подолання кризових ситуацій на макро- і мікрорівнях. Але його не завжди можна застосувати та використати у чистому вигляді при формуванні політики антикризового управління в Україні. Це обумовлено умовами накопичення цього досвіду країнами, формуванням механізмів та інститутів в умовах рівноважної економіки, розбіжностями в побудові фінансово-кредитних механізмів тощо. Використання позитивного досвіду має стати першим кроком на шляху реформування системи антикризового управління держави.

Бреус С. В., к.е.н., доцент,

Київський національний університет технологій та дизайну

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

В сучасних умовах розвитку національної економіки особливої актуальності набуває дослідження ролі вищої освіти в забезпеченні економічного розвитку держави та вищих навчальних закладів (ВНЗ). У цьому